

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ

formulată de judecătorul Ghenadie NICOLAEV conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală privind-l pe GURIN Vitalie Dumitru

22 decembrie 2015

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1212/2015 din 22 decembrie 2015 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, în cauza penală privind-l pe Gurin Vitalie Dumitru, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Decizia nu se supune căilor de atac.

Cu soluția adoptată pe marginea acestei cauze penale nu sunt de acord din considerentele ce urmează.

Consider că instanțele ierarhic inferioare corect au apreciat conținutul probelor administrate în cauză, acestea fiind analizate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții corecte de achitare a lui Gurin Vitalie Dumitru în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, și anume s-a reținut că inculpatul a săvârșit fapta infracțională fiind în stare de extremă necesitate.

Astfel, în prezenta cauză penală, reieșind din circumstanțele de fapt constatate de instanțele ierarhic inferioare și probele cercetate, corect a fost reținută în acțiunile inculpatului starea de extremă necesitate.

Potrivit dispoziției art. 38 Cod penal, este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel.

Adică, cauzele de înlăturare a caracterului penal al faptei ar putea fi definite ca fiind acele împrejurări și situații a căror existență în timpul săvârșirii faptei face, potrivit legii, ca realizarea vreuneia din trăsăturile esențiale ale infracțiunii să devină imposibilă. Aceste cauze produc efecte din momentul în care s-au ivit, dar pentru ca efectele lor să opereze este necesar ca existența stărilor, situațiilor sau împrejurărilor respective să fie constatate de organele judiciare. Existența unei cauze care înlătură caracterul periculos al faptei împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale.

Deci, atunci cînd într-o cauză este incidentă starea de extremă necesitate în acțiunile inculpatului lipsește vinovăția, deoarece făptuitorul săvîrșește fapta prevăzută de legea penală acționînd sub imperiul pericolului, fără ca elementul rațional al laturii subiective să se poată manifesta liber.

În cauza deferită judecării, corect s-a conchis că inculpatul dorind să evite accidentarea pietonului Iașin N., care neregulamentar traversa strada, a virat pe contrasens, încălcînd astfel regulile circulației rutiere, dar fiind prioritar pentru el salvarea vieții părții vătămate, ceea ce exclude în opinia mea caracterul penal al faptei comise.

Respectiv, în atare circumstanțe nu se poate de conchis că inculpatul se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, după cum i se incriminează prin actul de sesizare a instanței.

Față de considerentele ce preced, îmi exprim dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei date în ordine de recurs.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza dată, care o anexez la dosar.

Judecător

Ghenadie NICOLAEV